

History

"Safe as the Bank of England."

THE BANK OF ENGLAND

IT will come as a surprise to many that the Bank of England—a synonym for stability and permanence—is a temporary institution. Yet such is actually the case.

The Bank of England, which celebrates its 250th anniversary this year, is looked upon as so essentially a national institution that it is

AHANG

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

چون قلب من یه خطر

بانگ انگلستان پرتال جامع علوم انسانی
(بنک آو انگلند)

از اشخاص تعجب خواهند نمود اگر بسیاری بآنها گفته شود بانگ انگلستان که در واقع مترادف پایداری و دوام است مؤسسه ایست هفت - ولی حقیقت حال چنین است .
بانگ انگلستان که در این سنه جشن دوست و پنجاهمین سال تأسیس خود را برپا مینماید در آهنگ

not always remembered as being a private concern.

It was established during the reign of King William III by Royal Charter on the proposals of William Paterson, the Scottish financial genius, and with the moral and practical support of a group of leading merchants in the city of London who objected to the goldsmiths Livery Company's usury.

The subscribers to the capital of £1,200,000 were duly incorporated in 1694 as 'The Governor and Company of the Bank of England'.

In return for certain rights and privileges the corporation had to agree to lend to the Government, which needed ready money to carry on the war against France, the entire capital at eight per cent. interest.

If Parliament were to authorise repayment of the sums due and to redeem all the annuities it has created, the Act which gave the Bank its authority would cease. This Act is known as one of the 'temporary' laws which are due for continuation in the Expiring Laws Bill.

The title of this original Act read:

For granting to Their Majesties several rates and duties upon tonnage of ships and vessels and upon beer, ale and other liquors

نظر عامه بقدری بعنوان یک مؤسسه ملی تلقی میگردد که در اغلب موارد فراموش میشود که این بانک هنگامی خصوصی بوده است - بانک مزبور بر حسب فرمان پادشاهی ویلیام سوم و در زمان سلطنت وی طبق پیشنهاد و بلیام پی ترسون *William Paterson* اسکاتلندی که در علوم مالی نابغه بود بالاخره در اثر کمک و مساعدت مالی و معنوی عده ای از بازرگانان برجسته لندن *City of London* که مخالف با ربا خواری دسته زرگران بودند تأسیس گردید

تعهد کنندگان سرمایه اولیه که بالغ بر یکمیلیون و دوست هزار پوند بود در سال ۱۶۹۴ طبق معمول شرکت خود را باسم «مدیر و شرکای بانک انگلستان» تشکیل و ثبت رسانیدند. شرکت میبایستی تمام سرمایه خود را در عوض بعضی حقوق و امتیازات با سودی نرخ ۸/۱۰ بدولت که در آن موقع برای ادامه جنگ بر علیه فرانسه احتیاج بیول نقد داشت قرض بدهد. اگر پارلمان اجازه میداد کلیه بدهیها تصفیه و افساط سالیانه که ایجاد نموده بود باز خرید گردد قانونی که اختیارات بانک را بوجود آورده بود خود بخود ملغی میشد - این

قانون از جمله قوانینی است که تصدیش مدیون تصویب لایحه قوانین منقضی شده میباشد - سر لوحه قانون اصلی بقرار ذیل است .
« بمنظور تفویض باعلیحضرتین

An official consults old records that date back 150 years.

یکی از مدیران بانک که اسناد از یکصد و پنجاه سال قبل را بازدید مینماید

for securing certain recompenses and advantages in the said Act, mentioned, to such persons as shall voluntarily advance the sum of £1,500,000 towards carrying on the war against France.

Becoming thus the banker of the Government, the status of the corporation was, by this Act, virtually raised to that of a national bank. In 1697 the Bank Charter was renewed until 1711 and afterwards, at intervals, right up to the present time.

Schemes for the establishment of a national bank were suggested at various times by different individuals. Then William Paterson's plan, which aimed at the support of public credit, and the relief of the Government from the ruinous terms upon which the raising of financial operations were conducted, was finally adopted.

It was violently opposed by a section of Parliament consisting principally of those members who had large landed interests. They accused the Bank of being a republican institution which would lead to inducing usurers to bank their surplus capital rather than lend it on mortgage.

Most furious, however, were the goldsmiths and pawnbrokers who saw a hitherto

شاه و ملکه حقوق و عوارض متعددی را بر ظرفیت کشتیها و سفائن و بر آبجو سفید و سیاه و سایر مشروبات و بمنظور تامین بعضی پاداشها و مزایای مندرج در این قانون باشخاصی که دا و طلبانه مبلغ یکمیلیون و پانصد هزار لیره برای ادامه جنگ بر علیه فرانسه وام دهند. بدین ترتیب این شرکت بانگدار دولت گردیده و طبق این قانون اساسنامه شرکت معناً بیایه اساسنامه بانک ملی ارتقاء یافت.

در سال ۱۶۹۲ امتیاز نامه بانک تا سال ۱۷۱۱ و بعداً متوالیا تا زمان حاضر تجدید شد افراد متفاوتی در ازمنه مختلفه طرح هائی برای تأسیس یک بانک ملی پیشنهاد نمودند و بالاخره نقشه ویلیام پی ترسون پذیرفته شد این نقشه متکی باعتبارات مالی بوده و دولت را از شرایط سنگینی که عملیات استقراضی در برداشت رهائی مبخشد. قسمتی از پارلمان که عمدتاً مرکب از مالکین بود با آن شدیداً مخالفت نمودند این عده مدعی بودند که بانک مؤسسه ایست جمهوری و رباخواران را ترغیب خواهد نمود مازاد سرمایه خود را بجای اینکه در معرض رهن گذارند بیانگ بسپارند. ولی

بیشتر از همه زرگران و صاحبان بنگاههای رهنی خشمگین بودند زیرا بچشم خود میدیدند که کاسبی آنها که تا آن موقع پر سود ترین مشاغل بوده از دستشان میرود - با درنظر گرفتن مطلب زیر علت خشم آنها باسانی مفهوم میکردند زیرا از

These gold bars represent many millions of pounds.

شمش طلا و قطعات زر که مظهر میلیونها لیره است

most lucrative business slip out of their hands. Their anger is easily understood. Of the London Livery Companies that of the goldsmiths was one of the richest and most powerful. Up to the reign of Charles I their trade was that of the working and selling of new gold and silver plate, and of the exchanging of plate and foreign coins.

Their wealth and reputation inspired confidence, and merchants began to place their funds into the hands of the company which now added the function of a bank to its traditional occupation. The transactions steadily increased in volume until the company monopolised the entire banking business, and the receipts for sums entrusted to them, passing from hand to hand, had become as marketable as bank notes. Thus, before the Bank of England was established, the goldsmiths were really the recognised bankers of London.

In spite, however, of virulent attacks, the Bill was carried through both Houses, and the Bank of England started on its chequered career.

It first carried on business in Mercers' Hall. In one large room, which was shared by the clerks with the directors, all the various branches of banking were conducted, and the

بین دسته‌های صاحب امتیاز لندن دسته زرگران یکی از ثروتمندترین و مقتدرترین آنان بشمار میرفت تا زمان سلطنت شارل اول کسب آنها ساختن و فروش ظروف طلا و نقره و تعویض و تبدیل آنها و صرافی سکه‌های خارجی بود. ثروت و شهرت آنها موجود اعتبارشان گشته بازرگانان شروع بپسپردن نقود خود بآنان نمودند و بدین ترتیب این دسته شغل بانکداری را هم بکسب سابق خود اضافه نمودند. میزان معاملات مستمر آ فزونی میافت تا اینکه دسته زرگران بانکداری را منحصر بخود نمودند بطوریکه رسیدهای و جوه سپرده شده بآنها دست بدست گشته و بمنزله اسکناس و واسطه معاملات بازار بود.

بدین ترتیب قبل از تأسیس بانک انگلستان زرگران عملاً بانکدار رسمی لندن بشمار میرفتند اما علی‌رغم حملات شدید لایحه از هر دو مجلس گذشته و بانک انگلستان زندگی پر نشیب و فراز خود را آغاز کرد. در وهله اول تمام دوایر بانکی در مرز هال *Mercers' Hall* در یک اطاق بزرگ که بین رؤساء و اعضاء مشترک بود جای گرفته و مبلغ چهار هزار پوند حقوق سالیانه کلیه اعضاء را تکافو مینمود.

اکنون بانک دارای چندین هزار کارمند زن و مرد بوده و ساختمانهایش مساحتی قریب بیک آکر را پوشانیده است. پیشرفت سریع بانک در ظرف همان سال اول فضای بیشتری را ایجاب نمود و بانک به گروسرز هال *Grocers' Hall* منتقل

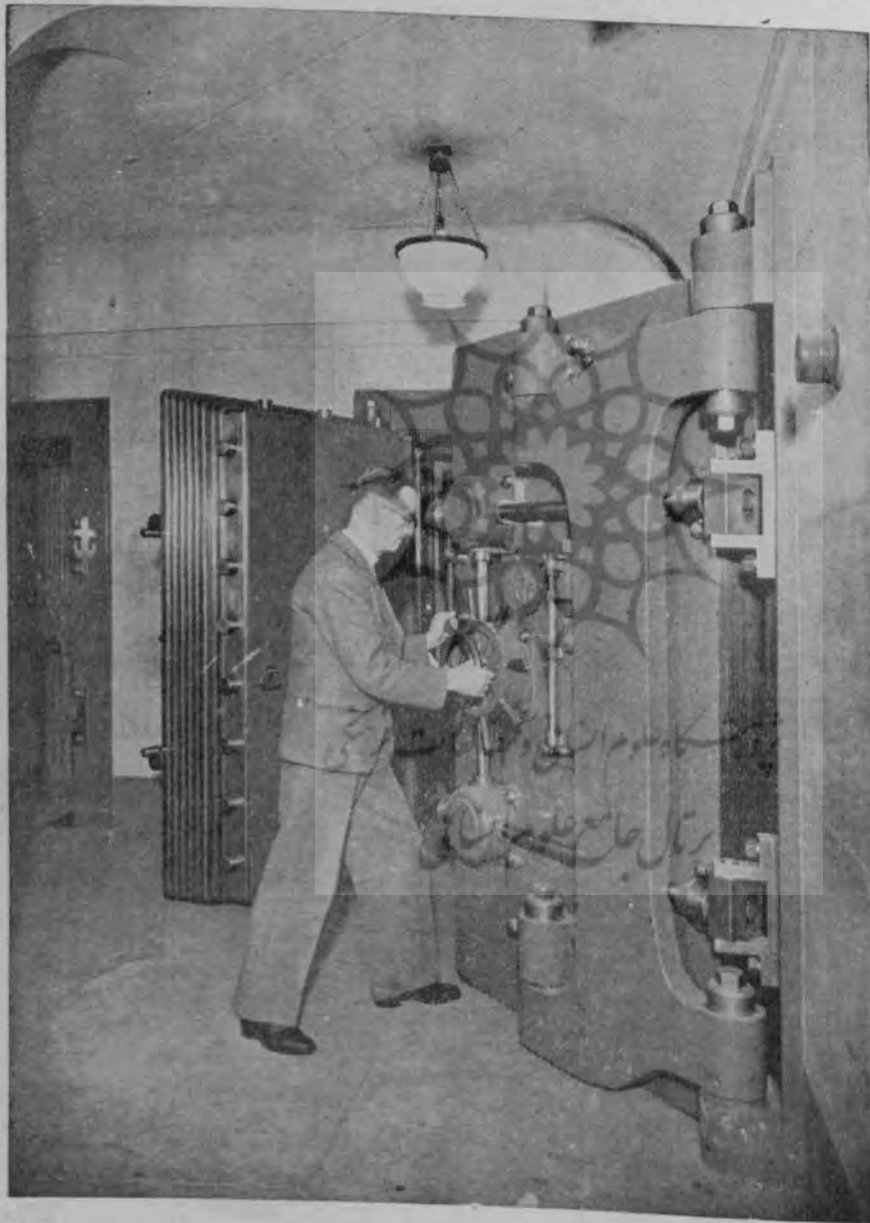
Bank notes in one of the vaults.

بسته‌های منظمی که بنظر میرسد همه اسکناس یکی از سردابه‌ها است

total sum of £4,000 a year covered the salaries of all. Now the Bank gives employment to many thousands of men and women and the buildings occupy a ground space of nearly one acre.

Within one year the immediate success made greater accommodation necessary and a transference was made to Grocers' Hall which remained its home for many years.

گردیده چندین سال در آنجا بماند .

ساختنهای جدید که در کوچه تردنیدل *Threadneedle* (سوزن نخ) طبق نقشه سامسون معمار بنا گردیده در سال ۱۷۳۴ افتتاح گردید این ساختمانها سطح محله سابق کلیسای کریستوفر لستوکس *Christopher le Stocks* را پوشانیده و حیاط و باغچه بانک همان باغ سابق

کلیسا میباشد - قسمت

عمده بنای اولیه در ازمنه مختلفه اکثراً

بوسیله سر جورج سون از سال ۱۷۸۸ تا

۱۸۳۳ معمار رسمی

بانک بود تجدید

گردیده و با تغییر

صورت داده شده است.

یکی از مستثنیات

فادره اطاق زیبای

محکمه است که بوسیله

سر روبرت تایلور

Sir Robert Taylor

ساخته شده و بسبب

آدام (۱) تزئین گردیده

است .

(۱) برادران آدام هنرمندان

مشهوری بوده اند که سبک

جدیدی در تزئین و گچ بری

و نقاشی داخل ساختمانها

بکار میرده اند .

"Safe as the Bank of England."

تخزن بانک انگلستان

که چون قلب هر من

بیخطر است

The new buildings in Threadneedle Street, erected from designs by the architect Sampson, were opened in 1734. They cover the whole of the one-time parish of St. Christopher-le-Stocks, the ornamental Garden Court being actually the former churchyard.

Much of the original structure has been rebuilt or remodelled at various times, mainly by Sir George Soane who was the Bank's official architect from 1788-1833. One of the few exceptions was the attractive court room built by Sir Robert Taylor and decorated in the Adam style.

Since then 'The Old Lady of Threadneedle Street,' a name the Bank is supposed to have gained from the symbolical figure which forms part of the design on the bank notes, has been undergoing a course of facial rejuvenation. A new and splendid building has arisen whose central block ascends to a height of a hundred feet. It encloses the sleepy old Garden Court. Massive bronze doors bear allegorical designs and record the dates of the Bank's foundation.

In its long career the Bank has seen some stirring times and financial crises. The first occurred almost immediately after its foundation in 1696. It so happened that all damaged silver coins had been called in by the Government, but it was found that the new money was not ready. In consequence of this a general shortage of money ensued and many people in England were living on credit.

As was to be expected, the goldsmiths quickly seized this opportunity to shake the public's trust in the newly-founded institution, by demanding the immediate cashing of their notes. However, the Bank was fortunate in raising sufficient funds to enable it to pay to every applicant 15 per cent on what was due to him, and the balance after the danger period had passed.

Some ten years later the goldsmiths tried

از آن بیعد خانم پیر کوچه سوزن نخ ، این اسم را انگلیسها از برای شکلی که بعنوان علامت تجارتمی روی اسکناسها نمایان است بیانگ انگلستان داده اند ، رخسارش را جوان نموده است . ساختمان نو و مجلل که قسمت مرکزیش بارتفاع صد پا بالغ میشود بر روی آن بنا گردیده و باغچه بی سر و صدای اولی در وسط آن واقع است - درهای سنگین برنجی منقوش باشکال نمایی است و تاریخ مؤسسات بانگ روی آنها منقوش گردیده . بانگ در مدت عمر طولانی خود با بعضی دوره های پر هیجان و بحرانی مالی مواجه شده است . نخستین بحران تقریباً بلا فاصله پس از تأسیس در سال ۱۶۹۶ رخ داد و چنین واقع شد که دولت تصمیم گرفت کلیه سکه های معیوب را جمع آوری نماید ولی بعداً معلوم شد که پول نو حاضر نیست در نتیجه مقدار سکه در جریان شدیداً تقلیل یافته و بسیاری از مردم بمعاملات نسبه متوسل گشتند همانطوریکه انتظار میرفت زرگران برای متزلزل نمودن اطمینان ملت نسبت به بنگه جدید التأسیس بلا فاصله از موقعیت استفاده نموده با تحویل اسکناس تقاضای پرداخت نقد مسکوک نمودند ولی خوشبختانه بانگ به جمع آوری نقود موفق شد باندازه ۱۵٪ پول معهود را نقداً پرداخته و پرداخت بقیه را به پس از سپری شدن دوره خطر محول نماید .

در حدود ده سال بعد زرگران بار دیگر سعی کردند نیشه بر ریشه اعتبار بانگ بزنند ولی مانند دفعات قبل در انجام منظور خود موفق نگشتند بیشتر به این علت که افراد برجسته و نجبا با سپردن کلیه نقدینه و اندوخته خود صادقانه از بانگ پشتیبانی نمودند .

در سال ۱۷۸۰ هنگام شورش گردون Gordon رجاله ها رو بیانگ یورش بردند و هر آن احتمال خطر

once more to undermine the Bank's credit, but failed, as on the earlier occasions, largely owing to the loyal support given by many prominent citizens and noblemen who deposited the whole of their available assets.

During the Gordon Riots of 1780 the mob marched upon the Bank and there was considerable danger of an attack being made and plunder taking place, but precautions had been taken and there were soldiers outside who soon dispelled the mob. Since, then a military guard consisting of an officer and twenty-four other ranks has garrisoned the Bank every night.

At the end of the Eighteenth century the Bank's reserves of specie had been brought down to one million pounds sterling, by the demands of the Government, and the company was forced to suspend cash payments. To overcome the gold shortage, gold, taken from Spanish ships, was circulated, the head of George III being superimposed on the original portrait of the then King of Spain.

The Bank of England is the sole note-issuing bank in this country. Before 1759 the Bank issued notes for no lower sum than £20, but in that year it commenced issuing notes for £15 and £10. In 1794 notes for £5 were issued, and in 1797 £1 and £2 notes appeared.

The largest value of a bank-note in actual circulation was £1,000 but notes for £50,000 and £100,000 are said to have been engraved and issued.

The first known forgery of a bank-note occurred in 1758. As the poorly engraved notes were easy to imitate, and as any spuriousness could only be discovered after the notes had reached a certain department in the Bank, forgeries increased by leaps and bounds, and in the course of one year no less than twenty-four people were executed and 373 convicted for having forged notes in their possession.

بزرگ حمله و غارت بانگ میرفت ولی احتیاطات لازم قبلاً بعمل آمده و سر بازاریکه در خارج گماشته شده بودند بزودی جمعیت را متفرق کردند از آنروز یادگانی مرکب از یک افسر و بیست و چهار نفر از درجات یائینتر برای پاسبانی بانگ هنگام شب تعیین گردید. در پایان قرن هیجدهم طبق تقاضای دولت ذخیره پول مسکوک بانگ به یک میلیون پوند استرلینگ تقلیل داده شد و شرکت مجبور شد پرداختهای نقدی را موقوف نماید.

برای جبران کمبود طلا سکه های طلا را که از کشتیهای اسپانیائی اخذ و ضبط شده بود بجریان انداختند با این ترتیب که روی نقش سر پادشاه اسپانیا نقش سر ژرژ سوم ضرب شد.

بانگ انگلستان تنها بانگ ناشر اسکناس در آن کشور است. قبل از ۱۷۵۹ بانگ اسکناسهای بیست پوندی و مبالغ بالا تر منتشر میکرد ولی در آنسال شروع بطبع اسکناسهای پانزده و ده پوندی نموده در سال ۱۷۹۴ اسکناسها پنج پوندی و در سال ۱۷۹۷ یک و دو پوندی ظاهر گشت - بزرگترین اسکناسهای در جریان هزار پوندی بوده است ولی میگویند اسکناسهای پنجاه هزار و صد هزار پوندی نیز تهیه و منتشر گشته است.

اولین تقلب مکشوفه اسکناس بانگ در سال ۱۷۵۸ رخ داد چون نقش اسکناسها تعریف زیادی نداشت و بسهولت قابل تقلب و تقلید بود و فقط هنگام رسیدن یکی از دوایر بانگ ممکن بود بدلی بودن آنها کشف شود لذا میزان تقلبات سرعت رو با افزایش نهاد و تنها در طی یکسال ۲۴ نفر اعدام و ۳۷۳ تن بجرم تقلب اسکناس محکوم گردیدند.

TH
erecte
son, v
whole
pher
being
M
rebui
by St
offici
few e
built
the A
Si
Stree
gaine
part
unde
A ne
centr
red f
Cour
cal d
foun
In
stirri
occu
tion
silve
ment
was
gene
peop
A
quic
publ
tion,
their
nate
to p
was
dang
S
AHA